

II. ROČNÍK II. ČÍSLO ŠKOLSKÉHO ČASOPISU

The Johnny King News

NOVINKY

ÚSPECHY

OZNAMY

ZAÚJÍMAVOSTI

V tomto časopise sa dozviete o všetkých novinkách na našej škole, nájdete tu články o rôznych školských akciách, o úspechoch našich žiakov, ale dočítate sa aj omnoho viac.

Milí čitatelia!

Ani sme sa nenazdali a ďalší školský rok je úspešne za nami. Čo sa počas neho v našej škole udialo? To sa dočítate v našom časopise. Ponúkame vám rozhovor s pani učiteľkou Mgr. Ivanou Šovčíkovou, ktorá nám priblíži svoj učiteľský život. Žiaci vám porozprávajú o svojich pocitoch a zážitkoch zo školských výletov. Ak sa chcete dozvedieť, čo je to voltíž, určite si prečítajte zaujímavý rozhovor so žiačkou I. A Laurou Balážovou. Keďže sa všetci tešíme na zaslúžený oddych, pripravili sme si pre vás typy, kam by ste mohli vyraziť.

V mene celého nášho tvorivého tímu vám chcem zaželať krásne prežitie prázdnin, veľa zážitkov a hlavne oddychu. Vidíme sa v septembri, aj s novou posilou! Štvrtákom, ktorí sa s nami tento rok rozlúčili, želáme veľa úspechov v ich ďalšej ceste životom, či už v študijnom alebo pracovnom.

Peter Ďurica (II. B)

Obsah

Interview.....	3
Kurz pohybových aktivít.....	5
Zážitky z KOŽAZ-u.....	8
Laura Balážová – Voltíž.....	10
Alhazen.....	12
Všade dobre, u nás najkrajšie	13
Na voľné chvíle.....	14

Redakcia: Ema Šišovská, Kristína Šútorová, Kristína Kováčová, Viktória Šlosiarová, Laura Balážová, Romana Orgoníková, Peter Ďurica
Grafická úprava: Peter Ďurica
Korektúry: Mgr. Tatiana Poliakova
Kontakt: tatiana.poliakova@gjkm.sk

INTERVIEW

Ema Šišovská, II. A

Mgr. Ivana Šovčíková

Pani učiteľka Mgr. Ivana Šovčíková pôsobí na našej škole druhý rok. Jej veľmi milá i energická osobnosť nás všetkých očarila. Nielen, že rozdáva úsmev na všetky strany, ale i v nás žiakoch zanecháva dobrú náladu. Na jej hodiny angličtiny sa všetci veľmi tešíme, a práve preto som sa rozhodla ju vyspovedať. Na začiatok vám môžem prezradiť, že naša pani učiteľka žila štyri roky v Anglicku. Viac sa už dočítate v nasledujúcom interview...

Byť učiteľkou je náročné povolanie. Kedy ste sa ňou rozhodli stať a prečo Vás očarila práve angličtina?

Kedy som sa rozhodla byť učiteľkou? Ja som študovala úplne iný odbor spolu s predmetom - angličtinou. Až keď som sa vrátila po štyroch rokoch z Anglicka, prišla som na to, že chcem aj naďalej pokračovať s angličtinou

tu, na Slovensku. Avšak tentokrát som sa chcela venovať angličtine ako pedagogička. Toto bolo moje najnáročnejšie rozhodnutie.

Už druhý rok ste súčasťou pedagogického kolektívu na našej škole. Kde ste pôsobili pred príchodom na GJK?

Učila som na mnohých školách, dokonca i na základnej škole. No

pred príchodom sem som učila na gymnáziu vo Vrábľoch.

Ako ste si zvykli na vyučovanie na našej škole?

Keďže som už učila na viacerých školách, tak som si celkom rýchlo zvykla. Na každej škole sú žiaci rovnakí - sú to mladí ľudia, pri ktorých sa treba naladiť na ich vlnu.

Váš príchod na našu školu mal určite nejaké dôvody. Čo Vás presvedčilo vyučovať práve u nás?

Hlavným dôvodom je, že na gymnáziu vo Vrábľoch znižovali triedy, tým pádom som nemohla odučiť dostatok hodín. No veľmi som sa potešila, keď ma na toto gymnázium prijali.

Stretli ste sa počas Vašej pedagogickej praxe s triedou, ktorá by Vám utkvela v pamäti? Ak áno, čím Vás zaujala?

V pamäti mi utkveli všetky triedy, ktoré som doteraz učila. Pretože v každej triede je niekto výnimočný. Aked' si učiteľ vytvorí dobrý vzťah so svojimi študentmi, tak si ich potom pamätá všetkých. Dá sa zapamätať aj dobrý žiak i žiak, ktorý neprosplieval konkrétne v tej angličtine dobre. V takom prípade som si ho zapamätala vďaka jeho iným dobrým vlastnostiam. Pretože podľa mňa, to nie je len o učení, ale aj o tom, aký človek je - akú má osobnosť.

Aké úspechy ste dosiahli s Vašimi žiakmi?

Najväčší úspech som dosiahla na tomto gymnáziu sbývalou IV. B triedou, keď sme vyhrali medzinárodnú súťaž Wocabee.

Wocabee je aplikácia najmä o slovíčkach v cudzom jazyku. Preto moja ďalšia otázka znie: Aké je Vaše obľúbené anglické slovíčko?

Nad tým som sa asi nikdy

nezamýšľala. Ale niektoré anglické slovíčka používame aj v slovenčine a v takom prípade najčastejšie používam slovíčko „okay“. Obľúbené slovíčko ani nemám, totižto všetky, ktoré majú pozitívny význam, sú pre mňa krásne.

U profesorov angličtiny sa predpokladá (alebo si to aspoň my študenti myslíme), že od skorého veku učíte svoje dieťa po anglicky. Aký máte názor na bilingválnu výchovu v rodinách?

Keď mám byť konkrétna, moju dcéru zatiaľ po anglicky neučím. Chcem, aby sa ako prvé naučila dobre po slovensky. Angličtina je už v dnešnej dobe všade okolo nás, takže si myslím, že sa ju zvládne naučiť spolu so svojimi rovesníkmi. Pre mňa je dôležitejšie, aby vedela hlavne dobre po slovensky. Učenie anglického jazyka jej však ani nezakazujem. Napríklad v škôlke majú anglický jazyk alebo môže doma pozeráť anglické rozprávky. Nechávam to na formu hry. Obávam sa toho, že niektoré deti majú vo zvyku nenávidieť ten predmet, ktorý ich rodič vyučuje, a presne tomu by som sa chcela vyhnúť.

Keďže učíte anglický jazyk, môžeme predpokladať, že ste milovníčkou anglicky hovoriacich krajín. Aká krajina je Vaša najobľúbenejšia a prečo?

Moja najobľúbenejšia krajina je, budete sa čudovať - Slovensko! Pretože tu sa cítim doma a žije tu i moja rodina. Z anglicky hovoriacich krajín mám

skúsenosť len s Anglickom, ktoré mám tiež rada, no nikdy som ho nepokladala za svoj domov.

Blíži sa leto a s ním i veľa voľného času. Máte v pláne cestovať, či ísť na dovolenku?

Áno, chystám sa na dovolenku k moru. A po letných prázdninách idem so študentmi z II. A triedy do francúzskeho mesta Nice, kde sa už veľmi teším. Bude to skvelá skúsenosť nie len pre mňa, ale aj pre študentov.

Ako ste už spomenuli, čaká Vás mobilita do Francúzska. Výmenné pobyty sú pre študentov veľkým zážitkom, avšak pre Vás, ako pedagogický dozor i veľkou zodpovednosťou. Ako sa na tento pobyt pripravujete Vy?

Pripravujem sa spolu so študentmi, aby sme študentom v Nice predstavili našu školu i Slovensko, pretože pre nich je Slovensko neznáma krajina. Atakisto sa pripravujem i za pomoci jogy, pretože človek si musí nájsť aj niečo na uvoľnenie. Možno niekomu vyhovuje napríklad meditácia.

Na záver si dovoľím opýtať sa tradičnú otázku: Čo by ste chceli odkázať študentom, ktorých učíte angličtinu?

Chcem im odkázať, že ich mám veľmi rada, a aby zostali stále sami sebou. A hlavne - aby sa cez prázdniny neučili! :)

Ďakujem za Vaše odpovede.

Denníkové zápisky z Kurzu pohybových aktivít

Kristína Šútorová, II. B

12. 6. 2023 – Pondelok

Milý denníček, konečne som sa dočkala! Dnes sa začal Kurz pohybových aktivít.

Ráno sme odišli od školy o 8. hod. v sprievode p. u. Minárovej, p. u. Poliakovej, p. u. Kováčovej a p. u. Debnára. Všetci sme sa veľmi tešili a veru, aj bolo na čo! Po ubytovaní a obede sme išli konečne do vody! Voda bola teplá, počasie super, a tak nám vedúca kurzu, Ľ. Minárová, dala rozplavbu 10 dĺžok. To bola teda fuška! Po večeri sme ešte išli na prechádzku popri Dunaji. Už dnes sme si spravili veľa spoločných fotiek, aby sme zachytili každý dôležitý a vtipný moment.

Teším sa na tento týždeň a na to, čo nás v ňom čaká!

13. 6. 2023 – Utorok

Milý denníček, dnešok sme začali budíčkom o 6:30 h. Mali sme náročnejší deň, pretože nás čakala túra do obce Chľaba. Aby sme sa tam dostali, museli sme prejsť po hrebeni Kováčovských vrchov a zísť do dediny. Síce sme sa viacerí unavili, ale veľmi sme si to užili. Trasa bola občas náročnejšia, niekedy zas úplne v pohode. Prešli sme až okolo 9 km! Po obede sme si ešte išli zaplávať. Po túre nám pani učiteľky dopriali viac času na voľné plávanie... Večer nás čakal program, ktorý si pre nás pripravili žiaci 2. A. Rozdelení na 4 skupiny sme prešli rôznymi aktivitami ako: hranie twisteru, hádanie pesničiek a dokonca aj súťaž v pletení copov, ktoré pletli chalani babám. To bola sranda! Dnes to bolo síce veľmi náročné, ale aj tak sme sa dobre zabavili.

14. 6. 2023 – Streda

Drahý denníček, streda bola iná ako predchádzajúce dni. Čakal nás športový deň. Ráno sme začali rozcvičkou a behom okolo jazera. V rámci športových aktivít sme si porovnali sily 2. A verzus 2. B. Súťažilo sa vo viacerých športoch: vo futbale, bedmintone, basketbale a vo volejbale. Futbalový a basketbalový zápas vyhrala 2. A a zase v bedmintone a vo volejbale sme zažiarili my béckari. Dnes sa stala ešte jedna zmena a to, že pani učiteľku Kováčovú vystriedala pani učiteľka Rakovská.

Po obede sme si ešte odbehli do bazéna, aby sme si stopli čas, za ktorý preplávame 1 dĺžku bazéna, čo je 50 metrov. Išlo totiž o prípravu na štafetu, ktorá nás čaká vo štvrtok. Fuuu, bola to celkom makačka! Večerný program bol dnes na nás. Poňali sme to tematicky a vymysleli sme aktivity na spôsob Pevnosť Boyard. Žiaci rozdelení na 3 skupiny mali za úlohu vyslobodiť jedného člena tímu tým, že splnia dané stanovištia, ako napr. premiestniť poháriky pomocou balóna či správne zodpovedať na pestré kvízové otázky. Súťažilo vždy iba jedno družstvo a ďalšie dve hrali hru Hututu.

Bol to jeden z ďalších z večerov, v ktorom sme sa všetci bavili a veľa sa nasmiali. Presne tieto večery nám budú chýbať najviac.

15. 6. 2023 – Štvrtok

Milý denníček, je tu štvrtok... naša posledná noc tu v Štúrove. Dnes sme opäť začali rozcvičkou. Museli sme sa dobre ponatahovať, pretože nás čakala prechádzka do maďarského mesta Ostrihom. Videli sme most Márie Valérie, ktorý spája Štúrovo s mestom, Baziliku Panny Márie a sv. Vojtecha a aj sochu korunovácie sv. Štefana. Dokonca sme sa previezli loďou po Dunaji. Fakt pecka!

Po návrate do Štúrova a po obede sme si opäť poriadne užili vodu v bazéne. Preukázali sme športového ducha, keď sme ako zmiešané družstvá súťažne zaplávali štafetu (družstvá sme vytvorili na základe časov z predchádzajúceho dňa). Keďže v stredu sa súťaž v športových aktivitách medzi triedami skončila nerozhodne, potrebovali sme ešte víťaza. O ňom rozhodli v poslednej disciplíne – plávanie 3 spôsobmi - 3 zvolení reprezentanti za každú triedu. Až do poslednej plavby to bolo nerozhodné, no nakoniec Matúš Ž. zaplával znak rýchlejšie ako Mišo K., vďaka čomu 2. A vyhrala. Večer sme mali voľný program, a tak sme si spievali, hrali na gitare a ukulele, ale hlavne sme sa rozprávali a navzájom sa spoznávali.

Tento deň bol skvelý. Je nám ľúto, že je to naša posledná noc.

16. 6. 2023 – Piatok

Milý denníček, je tu deň D... náš posledný deň v Štúrove. Na naše šťastie či nešťastie, v plaveckom bazéne boli dnes preteky, takže sme mali povolené ísť na tobogány, do iných bazénov alebo hrať volejbal. Viacerí z nás si užili topogán, ktorý bol extrémny! Dokonca ho skúsili aj pani učiteľky!

Po tomto dopoludní nás čakal už len obed a odchod domov.

Keď to zhodnotím, prežili sme výnimočný týždeň, plný zábavy, nových spomienok a utužených priateľstiev. Sme vďační, že sme dostali možnosť mať tento kurz, a že sa našli učitelia, ktorí sa nebáli vziať za nás zodpovednosť a umožnili nám vytvoriť si ďalšiu nenahraditeľnú spomienku.

Od zajtra ma čaká realita....

Nezabudnuteľné zážitky z KOŽAZ-u

Kristína Kováčová, III. A

A je to tu!!! KOŽAZ... 9. 5. 2023 sa tretiaci vybrali na 3 dni do Pieninského NP. Spred brán gymnázia sme odchádzali 6:30h. spoločne s Mgr. Ľ. Minárovou, Mgr. V. Miháľkovou a pani riaditeľkou RNDr. Renátou Kunovou, PhD. Naším prvým cieľom bola Trnava, kde sme nastúpili do vlaku smer Poprad-Tatry. Cesta vlakom nám trvala 4 hodiny a spríjemňovali sme si ju pesničkami a hrou na ukulele. V Poprade sme nastúpili na autobus, ktorý nás odviezol do penziónu Pltník v Červenom Kláštore. Po náročnej ceste sme všetci plní entuziazmu naskákali do raftov a užili sme si hodinový splav Dunajca. Potom nás už čakala výborná večera v podobe parených buchiet a po nej sme mali zaujímavú besedu s horským záchranárom Ing. M. Popovičom (Horská služba Pieniny), na ktorej sme sa dozvedeli ako sa zbalit' na turistiku a ako si vzájomne pomôcť pri úraze v horách. Bolo veľmi dôležité ho počúvať, pretože hneď na druhý deň sme sa vybrali na turistiku.

Už v momente, keď sme zahliadli našu úvodnú trasu, napadla nám známa pesnička od Richarda Müllera – Po schodoch: „Výťah opäť nechodí, tak zdolať 13 poschodí, zostáva mi znovu po svojich...“ Veľmi rýchlo sme však zistili, že v porovnaní so slovami z pesničky naša turistika bude oveľa náročnejšie. Prekonávanie prevýšenia 490m sme pocítili na vlastných nohách pri prekročení slovensko-poľskej hranice. Prvý vrchol Sokolica (747 m.n.m) je najkrajšou skalou Pienin, ktorý hneď preveril naše vôľové vlastnosti. Z jej vrcholu sme mali nádherný výhľad na Dunajec, ktorý sme včera splavili. Modrá turistická značka nás doviedla na najkrajší vrch Pienin Tri koruny (982 m.n.m). Bola to najnáročnejšia časť celej turistiky. Po príchode do penziónu nás čakala výdatná večera a zaslúžený oddych vo wellnesse. Tento deň bol síce náročný, ale plný prekvapení a nezabudnuteľných zážitkov.

Všetko pekné sa raz musí skončiť a aj náš dobrodružný KOŽAZ sa pomaly, ale isto chýlil ku koncu. Posledný deň sme raňajkovali ako zvyčajne o 7:45h. Pobalení sme sa autobusom presunuli do blízkeho múzea Červený Kláštor. Tam nás už našťastie nečakala žiadna túra, ale prehliadka s výkladom. Obohatení o poznatky o mníchovi Cypriánovi, kartuziánoch a kamalduloch sme sa vybrali dobyt' hrad, konkrétne ten, ktorý sme mali po ceste domov, teda Kežmarský hrad. Očaril nás výhľad na Tatry, ktorý je slovami neopísateľný. Zaujali nás vedomosti o lekárovi Alexandrovi Vojtechovi a o jeho prvotných pokusoch s röntgenovým prístrojom. Program pokračoval prehliadkou námestia v Poprade. Čakala nás dlhá, ale nezabudnuteľná cesta vlakom do Trnavy a odtiaľ autobusom domov. Spoločnými silami sme to dotiahli do úspešného konca, plní nových zážitkov a skúseností. Bez ujmy na zdraví, šťastní a spokojní...
Ďakujeme KOŽAZ!

Laura Balážová

Viktória Šlosiarová a Laura Balážová, I. A

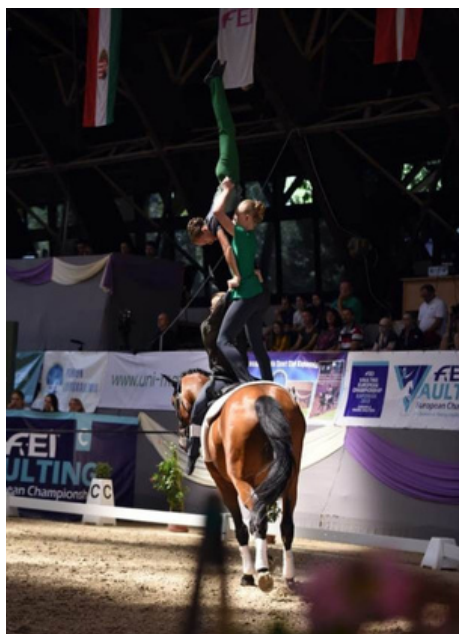
Laura Balážová je žiačkou prvého ročníka na našom gymnáziu. Venuje sa veľmi ojedinelému športu, ktorým je voltíž. Voltíž je jazdecká disciplína, ktorá spočíva v gymnasticko-akrobatickom cvičení na neosedlanom koni. V rozhovore s Laurou sa môžete dočítať, čo všetko si vyžaduje príprava na súťaže a aké úspechy Laura dosiahla.

Ako dlho sa venuješ voltížu?

Voltížu som sa začala venovať ešte pred nastúpením do prvého ročníka na základnej škole. Predpokladám, že som mala okolo päť rokov.

Prečo si sa rozhodla robiť práve tento typ športu?

Keďže som z Topolčianok, každoročne sa u nás usporadúva Deň detí v žrebčine. Keď som bola malá, tak ma tam tento typ športu veľmi zaujal. Preto som sa snažila presvedčiť mojich rodičov, aby ma naň prihlásili a podarilo sa mi to.

Ako často a ako intenzívne musíš trénovať?

Tréningy máme vždy štyrikrát do týždňa. V pondelok, stredu a piatok máme tréning od 15:00 do 18:00. Av sobotu mávame tréningy len pokiaľ sa potrebujeme pripravovať na súťaž. Takáto príprava trvá približne od deviatej do poobedňajších hodín.

Máš nejakú spomienku z tréningu alebo súťaže, ktorá Ti utkvela v pamäti?

Za tie dlhé roky, čo trávim v žrebčine, som nazbierala veľmi veľa spomienok. Dobré, ale aj tie menej pekné. Jednou z mojich obľúbených je určite zážitok zo šampionátu v Kaposvári. Keďže toto miesto je veľmi blízko Balatonu, tak sme sa rozhodli ho navštíviť a okúpať sa. Ale vybrali sme si veľmi zlú trasu a po náročnom brodení sme sa rozhodli otočiť naspäť.

Na akých súťažiach si už bola?

Ja chodím na národné aj medzinárodné preteky. Každoročne sa náš klub zúčastňuje dvoch medzinárodných pretekov, aby sa mohol nominovať na svetový šampionát, ktorý sa uskutočňuje v lete. Samozrejme sa zapájame aj do iných súťaží, ako napríklad Slovenský voltížny pohár, ktorý sa skladá z mnohých pretekov a tie sú následne vyhodnotené na konci sezóny.

Aké najlepšie miesta si získala a kde?

Minulý rok v lete sme boli ako skupina na majstrovstvách Európy v Maďarsku. Tam sme obhájili štvrté miesto. Na majstrovstvách Slovenska som získala tretie miesto ako jednotlivec a ako skupina sme tam získali zlato.

Keďže súťažíš v 2 kategóriách, sú tam nejaké špecifické rozdiely? Ktorá kategória je podľa Teba ľahšia?

Vo voltíži sú tri kategórie. Jednotlivec, dvojica a skupina. Jednotlivec je iba jeden voltížer na koni. Dvojica sú dvaja a skupina sú šiesti jazdci, ktorí sa

striedajú. Z môjho pohľadu je jazdenie v skupine o trošku ľahšie, pretože nemáme až taký veľký stres, ako keď jazdíme sami a vieme si aj pomôcť.

Chcela by si sa tomuto športu venovať aj v dospelosti?

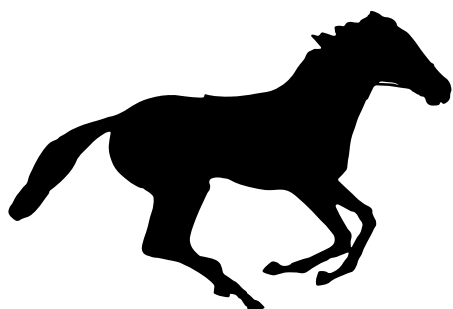
Rozhodne by som sa chcela voltížu venovať tak dlho, ako to bude možné. Pokiaľ by som už nemohla robiť voltíž, tak by som určite chcela zostať v kontakte s koňmi.

Akú radu by si dala niekomu, kto začína s voltížom?

Ako asi pri všetkom, tak začiatky sú ťažké, ale treba vytrvať a tie výsledky neskôr budú stáť za to.

Keďže vykonávaš veľa športových aktivít, akú formu relaxu preferuješ?

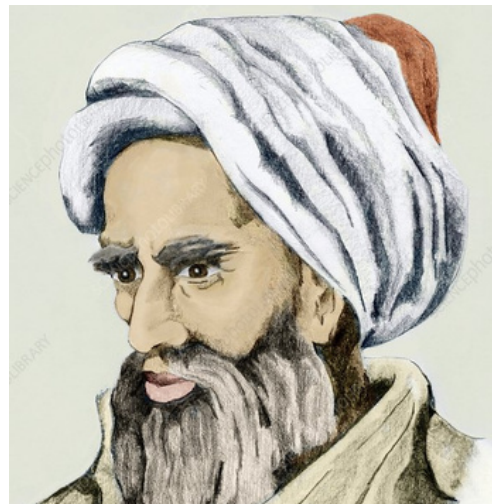
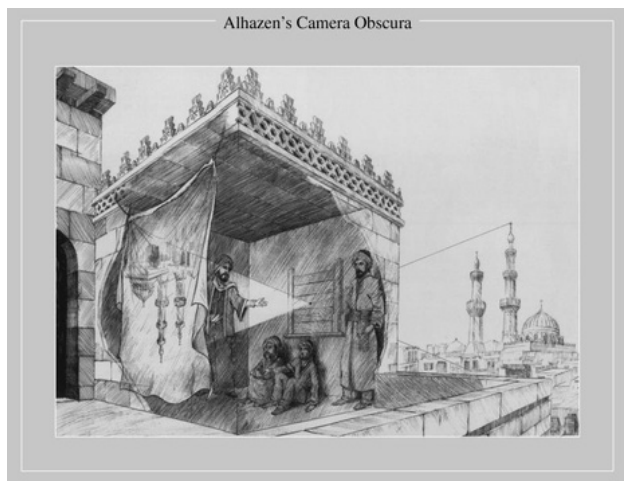
Môj obľúbený typ relaxu je asi čas s rodinou. Veľmi rada tiež vybehnem s mojim psom do parku na prechádzku. A rada si aj pospím.

Alhazen

Romana Orgoníková, II. B

Jeden z prvých experimentálnych vedcov, prezývaný druhý Ptolemaios, vychádzajúci z prekvitajúcej islamskej kultúry zvedavosti a experimentovania.

NOVÉ CHÁPANIE SVETA

Z jeho empirických skúseností vznikla kniha Kniha o optike, ktorá významne ovplyvnila astronóma Johannes Keplera i Francisa Bacona. Medzi témami, ktorými sa zaoberal, bol spôsob, ktorým vidíme. Zatiaľ čo Aristoteles, Euklidos aj Ptolemaios verili, že lúče vychádzajú z našich očí, on si uvedomil, že svetlo je všade okolo nás, počas dňa je všetko osvetlené Slnkom a v noci slnečným svetlom odrazeným od Mesiaca. Jedným z jeho najvýznamnejších poznatkov bolo zistenie, že svetlo sa pohybuje po priamkach, čo dokázal prostredníctvom camery obscury, čiže „tmavej komory“. Vyrobil tiež prenosnú kameru obscuru vo forme stanu a vydal sa s ňou na cesty. Okrem astronómie sa venoval tiež psychológii, skúmal gravitačnú príťažlivosť zeme a vyvodil záver, že teleso zotrva v pokoji, alebo sa bude pohybovať konštantnou rýchlosťou, až dokým naň nezačne pôsobiť vonkajšia sila. O 650 rokov neskôr sa z tohto poznatku stal prvý Newtonov zákon. Vynikol aj v matematike.

NARODENIE A CESTA K VEDE

Abú Áli al-Hasan ibn al-Hajsam, často označovaný ako Alhazen, sa narodil v roku 965 v Basre, v dnešnom Iraku. Dostal vzdelanie v Basre a Bagdade, zaujímal sa o vedu a strojárstvo. Keď sa v roku 1011 do počul o každoročných záplavách na Níle, napísal egyptskému kalifovi a ponúkol sa, že problém vyrieši. Nanešťastie, nevedel si obrovskú rozlohu Nílu a až na mieste zistil, že vybudovať priehradu s dostupnou technológiou je nemožné. Nemohol sa vrátiť ku kalifovi, lebo by ho za neodvedenú prácu dal popraviť. A tak predstieral pomätenosť, dostal sa do domáceho väzenia a zostal „pomätený“ až kým kalif, prezývaný „Šialený“, roku 1021 nezomrel. Práve v zajatí intenzívne študoval optiku – tieň, farby západov Slnka, dúhy a zatmenia.

SMRŤ

Zomrel v Káhire vo veku 74 rokov. Za svojho života napísal vyše 200 rukopisov, z ktorých dnes poznáme asi 100 vedeckých prác. Približne 50 z nich sa týka matematiky, 23 astronómie, 14 optiky a ostatné medicíny. Za jeho výnimočné objavy sa dnes právom označuje za „otca optiky“.

„Pravdu hľadáme ako takú, lenže pravdy sú ponorené v neurčitostiach.“

Všade dobre, u nás najkrajšie

Kristína Šútorová, II. B

Hovorí sa „ všade dobre, doma najlepšie “ no my hovoríme „ všade dobre, u nás najkrajšie“. Okrem bohatej kultúry a kvalitného športu je Slovensko známe aj svojou rozprávkovou prírodou, ktorú by si nikto nemal nechať ujsť.

Teraz sa vyberieme po stopách Prosieckej a Kvačianskej doliny. Lokalitu týchto dvoch dolín nájdeme v Chočských vrchoch na Liptove. Doliny sú prepojené okružným chodníkom, takže pre dlhšiu turistiku sú ako stvorené. Dĺžka trasy je 17, 6 km, no napriek jej dĺžke sa nemusíme obávať náročnosti. Turistika je nenáročná a vhodná i pre deti a mladých. Trasu začíname v dedine Prosiek alebo priamo pri Prosieckej doline. Celá túra sa následne končí opäť v Prosieku, do ktorého sa dostaneme cez obec Kvačany. Počas túry týmito dolinami môžeme vidieť okrem čarovných krasových útvarov a vzácnych rastlín aj Kvačiansky mlyn, vodné mlyny Oblazy či vyhladky Malý Roháč a Kobyľky s dychberúcim výhľadom na okolitú krajinu. Stakýmto množstvom technických pamiatok a prírodných úkazov nie je prekvapením, že sa doliny radia medzi obľúbené turistické trasy na Slovensku. K najväčším lákadlám Prosieckej doliny patrí vodopád Červené piesky, ktorý je prístupný po turistickom chodníku z rázcestia Vidová. Turistom, ktorí vyhľadávajú adrenalín a dobrodružstvo, padnú do oka drevené mostíky a kovové rebríky, ktoré sú tiež súčasťou tejto túry. No aj napriek nim sa náročnosť túry nemení. Pokiaľ by ste si chceli počas túry dopriať oddych, cestu si môžete skrátiť odvozom na koči, ktorý je ťahaný dvoma krásnymi koňmi. A ak by ste dostali chuť na štipku kultúry, pán, ktorý koč riadi, si svami rád zaspieva regionálne i celoslovenské ľudové piesne.

Okruh cez obidve doliny je nasledovný:

Prosiek – Prosiecka dolina – Vodopád Červené piesky – Svorad - Velké Borové – Ráztocký vodopád – Vodné mlyny Oblazy – Kvačianska dolina - Kvačany – Prosiek

POZNÁMKA: Trasa sa však dá skrátiť a prispôbiť podľa potreby.

Určite si nenechajte ujsť tento poklad Slovenska a vyberte sa aj vy na Liptov, po stopách Prosieckej a Kvačianskej doliny.

Na volné chvíle

	9		1				7	3
3				2			5	
		4	3		6			
	6	3		7	2	5		
		7	8	1		3	6	
			6		4	7		
	4			8				1
9	5				1		4	

		6						
2	1		9			7		
5		9	6			3	8	
	6				8		1	
	7		1		2		6	
	2		5				7	
	3	7			6	5		1
		2			3		4	9
						8		

